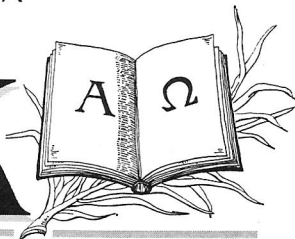

Békehírnök

1998. MÁJUS 17.

ALAPÍTVÁ: 1895

XCII. ÉVF. 19. SZÁM

Babilon folyói mellett

„Amikor Babilon folyói mellett
laktunk, sírtunk, ha a Sionra
gondoltunk. Az ott lévő fűzfákra
akasztottuk hárfáinkat. Mert akik
elhurcoltak minket, énekszót
követeltek tőlünk, és akik sanyar-
gattak, örömeinket: Énekeljetek
nekünk a Sion-énekekből!
Hogyan énekelhetnénk éneket az
ÚRról idegen földön? Ha
megfeledekzem rólad,
Jeruzsálem, bénuljon meg a jobb
kezem! Nyelvem ragadjon az
ínyemhez, ha nem emlékezem
rád, ha nem Jeruzsálemet tartom
legfőbb öröömnek!”
(Zsolt 137:1-6)

A zsoltáros arra az időre gondol vissza, amikor babiloni fogságban élt Izráel népe. A fogságba vitetés éve Kr. e. 587. Nem börtönben éltek. Dolgozhattak, építhettek, vagyont gyűjthettek, de foglyok voltak. Ebből következett, hogy ha Sionra gondoltak, csak sírni tudtak. Siratták az elveszített otthont, hazát. Hárfáikat a parti fűzfákra akasztották. Nem tudtak énekelni idegen földön.

A hívő embernek is vannak „babiloni fogságai”. Az első a megtérés előtti állapot. Ady Endre: Sötét vizek partján című versében írja: „Ültem partján Babilonnak/ S ültem már partján a Gondnak.../ Ülök, csapdos ár és hideg szél/ Babiloni sötét vizeknél.” Nagyon hűen kifejezi ez a vers a megtérés előtti állapotot. Nem biztos, hogy ugyanazokat a bűnöket követtük el, de a következmény hasonló lelkiállapot volt. Talán még ennél is siralmasabb, ha valaki megtérése után került vissza előző rabságába. Hétszer rosszabb! Ne gondoljuk, hogy boldogok a visszaesők, még akkor sem, ha úgy mutatják. Ha őszinték lennének, talán Ernesto Cardenál zsoltárfordításával együtt mondanák: „Babilonnak vizeinél ülünk és sírunk, mert Sionra gondolunk. Látjuk Babilon felhőkarcolóit, a víz tükrében táncolnak a fények: babiloni mulatók,

babiloni bárók rikító fényei. Bentről reccsog és hörgög a dzsessz... és sírunk.”

A második a megtérés utáni alkalmankénti világfájdalmas hangulat. Nem jön néha helyünkbe a babiloni fogság, és tart minket „háziőrietben”. A tékozló fiú messze vidékre költözött, de bátyjának helyébe jött a tékozlás lehetősége. Otthon tékozlott. Nem ismerős nekünk hétköznapijainkból a „sötét vizek partja”? A gond, a kétség hideg szele, árja, az aggodalmaskodás, a mulandókért való sírás? A hangszerek fűzfára kerültek sok gyülekezetben és családban. De ott van a legszebb hangszer, az élő énekhang is. Elhalkult az énekünk. Valamikor ismertető jel volt az aratás közben, főzés és mosogatás közben. Katonatársak, munkatársak lelki énekek dallamára ismerték fel egymást. Hétköznapi este és vasárnap boldog ének és zeneszó állította meg a járókelőket nemcsak az imaház előtt, de a hívők otthonai előtt is. Akkor más idők voltak – védekezünk sokszor. Az időt és a körülményeket okoljuk dallamtalanná vált életünk miatt. Becsületesebb lenne bevallani, hogy idegen hatalom kezében vagyunk olykor, és idegenben nem tudjuk énekelni Sion dalait. A Sátán nem feltétlenül visz éjszakai mulatókba, káros szenvedélyek rabságába. Rab lehetsz a saját házadban is. A nagy zsarnok elrabolja örömet. Mindent meghagy, csak éppen boldogságot visz el, s nem tudsz énekelni. Mondjuk ki őszintén, hogy akinek szíve nem zengi az Istent dicsérő énekeket, az még, vagy újból Babilon sötét vizeinél van.

Tágabb értelemben egész földi életünk fogság. A test fogva tartja a lelket, s így nem szárnyalhat szabadon. Más szóval: itt még csak hangtompítóval örülhetünk, ahhoz a nagy boldogsághoz képest, ami Sionban lesz. De azért már az előszobában is lehet érezni valamit a szoba melegéből, s ahol barátságosan fogadnak, ott már a kabát levetése közben is van ok az öröme.

Engedjük átömlöni szívünkön a Menny örömét, hogy a Sátán és bűn rabságából megszabadulva érezhessük a megszabadultak boldogságát!

■ Nemeshegyi Zoltán

Vihar után

Vihar tombolt az éjjel.
Miként megannyi fényjel,
Gyors villámok cikáztak.
Szelek tépték a fákat.
Nagy dörgések dörögtek,
Rázták vadul a földet.
A hajnal vetett véget
E borzasztó zenének.
A menny – markát kitárta,
S tépett füvekre, fákra
Hús záporát leszórta,
Gyógyos morajba fojtva
Siralmát tört sebeeknek...
Így csak anyák szeretnek.
S de boldogító: nézni,
A napfény mint becézi
Eső után a zöldet,
Ékességét a földnek!

Vihar tombolt az éjjel.
Ma – szerető eréllyel –
Nap csókolgatja arcom.
Elcsendesült vad harcom.
Szívemnek drága éke:
Kihajt bennem a béke.

Gerzsenyi Sándor

„Tied a Jövő!”

Örömmel tudatjuk szüle-
itekkel és veletek, hogy
Egertől 92 km-re
Bükkszéken tartjuk a
nyári Nagytábort. Az
időpont rendhagyó:
1998. augusztus 11-17-ig.
Jelentkezési lapokat az
Ifjúsági Bizottság tag-
jaitól igényelhettek.
A szervezők nevében:

Melláth Attila

Látogatás Berlin Elstal-ban

Mintegy 1000 km-es fárasztó utazás után gördültünk be egyházunk autójával a gyönyörű baptista paradicsomba, a németországi oktatási központba. Három évvel ezelőtt kedvezményesen vásárolták meg a mintegy 19 lepusztult – szovjet katonai tisztek számára épült – emeletes épületeket, és példás gyorsasággal, minőségi lakosztályokat alakítottak ki azokban. Ugyanakkor a hatalmas területen felépítettek a környezetbe illő néhány gyönyörű épületet, melyek otthont adnak a Teológiai Szemináriumnak, könyvtárnak és számos irodának, valamint a Bibliaiskolának. Ezt az oktatási központot gyönyörű parkok, tágas épületek, tantermek, könyvtár, praktikus irodaház és kényelmes diáklakások jellemzik, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Dr. Szabó Zoltán testvérrel azért utaztunk ebbe a központba, hogy résztvegyünk az EBM (Európai Baptista Misszió) főtanácsülésén. Minden évben megrendezik az ülést, hogy áttekinthessék és megvitassák a világmisszió helyzetét. Az EBM főleg Dél-Amerikába és Afrikába küld ki misszionáriusokat. Idén erőteljesen felvetődött a volt kelet-európai országok missziós nehézsége. Jövőre komoly kérdés lesz, hogy miként lehetne támogatni a Grúz és a volt szovjet tagállamok baptista misszióját, és természetesen mi is felvetettük az Ukrajnában, Szerbiában élő magyar testvéreink helyzetét, melynek javításához támogatást kértünk!

Egy ilyen alkalom nagyszerű lehetőséget biztosít sok-sok vezető testvérrel való találkozásra és tárgyalásra. Így került sor több megbeszélésre, pl. Dr. Read Trulson testvérrel, aki az ABC képviselője Európában, és aki nemrég járt Magyarországon, Hans Guderian EBM főtitkár testvérrel, Lutz Reichardal a szövetség igazgatójával. Tőle tudtuk meg, hogy a 88.000 tagot számláló Német Baptista Szövetség Teológiáján mindössze 45 teológus és 26 bibliaiskolás tanul. Nem azért, mert nem jelenkezik több, hanem azért, mert ez a létszám bőven kielégíti a szükségletet.

Fáradtan, de új meglátásokkal, sok tapasztalattal tértünk haza az április 23-26-ig megtartott főtanácsülésről. Reméljük, hogy ennek a kapcsolatnak áldásait hazai közösségünk is fogja érezni. Ugyanakkor imádkozzunk az Afrikában és más országokban szolgáló misszionáriusokért, hogy munkájuk gyümölcsöző legyen az Urban!

■ **Pátkai Béla**
missziói titkár

Heti szemle

A legkiválóbb magyar baptista vezetők soha nem zárkóztak el olyan feladatok elől, amelyek egész népünk és országunk érdekét szolgálták. Azt is mondhatnám, hogy keresték a lehetőségeket a nemzet egésze szolgálatára. Elmondható ez *Meyer Henrik*ről, *Csopják Attila*ról, *Udvarnoki András*tól, *dr. Somogyi Imréről*, *dr. Haraszi Sándor*ról, hogy csak néhányat említsek. Ezeket a szolgálatokat gyakran titkon végezték, s csak évek, évtizedek múlva derült fény arra, hogy mi is történt valójában.

Két történetet szeretnék főlemlíteni itt. Az egyik *Csopják Attila* testvérhez kapcsolódik, a másik, legutóbbi évtizedeinkhez.

Lloyd George az I. világháború idején és a háború utáni években volt Nagy Britannia első embere. (1915-ben lőszergyűgyi-, 1916-ban hadügyminiszter, 1916-1922-ig pedig miniszterelnök.) *Lloyd George* baptista volt. A Szabadegyházak jogait követelő politikusként került be évtizedekkel korábban az angol parlamentbe. A háború végén úgy tisztelték, mint aki megnyerte a háborút Anglia számára (*The Man, who won the War*). Egyszer így nyilatkozott: „Ami Vagyok és amit tehettem, azt mind a vasárnapi iskolának köszönhetem.”

Lloyd George dr. John Clifford baptista lelkipásztor tanítványa volt. Ez a *John Clifford* volt a Baptista Világszövetség megszervezője és első elnöke. Országos mozgalmat szervezett a szegénység felszámolására. Ebből a mozgalmából nőtt ki Anglia egyik erősebb kormányzó pártja, élén *Lloyd George*-al. (*dr. Clifford „fiai”* – ahogy nevezték őket – *dr. Marshall*, *dr. Shakespeare* és *dr. Rushbrooke* is járt Magyarországon.)

Csopják Attila baptista lelkipásztor és miniszteri tanácsos az I. világháború végén *Schaffler Reinhold* társaságában (1918. december 7-én) azért indul Angliába, hogy találkozzak *Lloyd George* baptista miniszterelnökkel. Célja az volt, hogy népszavazás útján történő határrendezést kér a befolyásos baptista politikustól. Nem rajta múlt, hogy nem engedték be őket Angliába. Hollandiában rekedtek. *Csopják* az általa jól ismert baptista világszövetségi főtitkárnak (*dr. Shakespeare*) sürgönyözött – segítségét kérve –, és egy Londonba utazó holland tanárral elküldte neki a népszavazást kérő ira-

tot. *Dr. Shakespeare* azt mondta, hogy épp jókor érkezett, mert most indul a miniszterelnökhöz.

Sajnos, minden igyekezet ellenére sem volt eredményes ez a misszió, hisz *Lloyd George* utóda (*Ramsay MacDonald*) fontosabbnak tartotta a zavartalan francia kapcsolatokat, mint az igazságos határrendezést. Mindez azonban semmit nem von le *Csopják Attila* próbálkozásának értékéből. (Vö. *dr. Somogyi Barnabás*: *Lloyd George Spurgeonról, Múlt, Jelen, Jövő* - 1992)

A másik történet 1978-ban 20 évvel ezelőtt a *magyar korona hazahozatalával és a legnagyobb kereskedelmi kedvezmény megadásával* zárul. Ekkor az Amerikai Egyesült Államok baptistái segítenek. *Billy Graham* evangélista, aki akkor az USA legnépszerűbb embere, *Jimmy Carter* elnök és mások. Az előkészítő munkában a szürke eminenciások között *dr. Haraszi Sándorral* magam is ott voltam. Öt éves diplomáciai munka előzte meg a fent említett eseményt. Egy mai mértékadó politikus szerint a kommunizmus „lebonthatásában” az első 5 helyen *Ronald Reagan*, *Mihail Gorbacsov*, *II. János Pál*, *Billy Graham* és *Haraszi Sándor szerepel*.

Es még egy mai esemény. Ez év elején *Jimmy Carter* úgy látta, hogy nem tud részt venni a korona hazaadásának 20. évfordulóján. Emlékeztettem két évvel ezelőtti magyarországi útjára, és elmagyaráztam, hogy ez nekünk magyar baptistáknak is nagyon fontos ügy. Amint arról sok forrásból értesültünk, nemcsak részt vett az alkalmon, de beszédet is mondott, és maga vette át személyesen a korona mását.

... És még valamit tett: levelet írt az amerikai szenátoroknak, és kérte őket, hogy támogassák a három jelölt, köztük Magyarország fölvetelét az Észak Atlanti Szövetségbe. A washingtoni törvényhozás – mint tudjuk – nagy többséggel megszavazta a fölvetelt. *Jimmy Carteren* kívül meghatározó szerepe volt ebben: *Bill Clinton*-nak, *Al Gore*-nak, *Trent Lott*-nak, *Newt Gingrich*-nek és a többi baptista szenátornak. Örülünk annak, hogy mi, magyar baptisták, újra tehetünk valamit – kapcsolataink révén – az Úr kegyelméből országunkért, Lengyelországra és Csehországra gondolva pedig egy kicsit a békésebb, biztonságosabb Európáért is.

■ **Dr. Almási Mihály**
egyházelnök